

Dit alles mag een nogal pietluttige indruk maken en vooral in Waps zorgvuldige uitbesteding te Gent, de vaderlijke aanbeveling in de protectie van bepaalde hoogleraren, mag veel zijn, dat ons aan *Klikspaans* tekening van de Praetor doet denken, een Jacobus Quad is hij toch wel niet geweest ¹⁶). Wij zullen ons hem moeten voorstellen als over het paard getild, vroegrijp geworden in de omgang met veel ouderen, speciaal met een celebrité als Bilderdijk, tot wie hij te Leiden acces had weten te krijgen, maar hij had meer van Flanor dan van Pieter Stastok, toen althans nog: later, véél later groeide het mombakkes der statigheid zo vast aan zijn gelaat, dat de olijke Jan ten Brink hem kon typeren als de bezitter van het uiterlijk van een in een werelds pak verklede katholieke geestelijke ¹⁷), een blijkbaar zeer onverkwikkelijk gevonden verschijnsel in de samenleving. Jan Wap leefde waarlijk niet teruggetrokken en bracht integendeel in de tot zijn komst vrij saaie brouwerij van de Gentse studentenmaatschappij wat leven. Volgens zijn tijdgenoot G.W. Vreede – hem in karakter enigszins verwant – nam hij te Gent b.v. het initiatief tot het invoeren der ontgroening. Dezelfde zegsman getuigt, dat Wap oude talen studeerde, maar „meer aan nieuwe poëzie deed dan aan Grieks of Latijn” ¹⁸) Hij moet ook getapt geweest zijn. Wie zijn portret beziet, kan zich wél voorstellen, dat hij zijn medestudenten imponeerde. Zo te zien is hij het type van de echte *Jan*, om met de auteur van de *Physiologie* te spreken. Die heeft hem echter – gelijk wij al zagen – eer een echte *Piet* genoemd, maar het geheim van de *Pieten* zit nu eenmaal daarin, dat zij al hun best doen om op *Jannen* te lijken ¹⁹); te Gent zal dat onze vriend gemakkelijker gevallen zijn dan in Rotterdam. Ook was hij zeker geen lege opschepper. De zelfingenomenheid mag duimendik op zijn tronie liggen, hij wàs een knappe jongen, tot wie velen, ook ouderen als Bilderdijk, zich onweersaanbaar getrokken voelden. Maar de vriendschap beklifde zelden.

Het raadsel Wap is overigens nog groter dan dat van Flanor, die geen examens deed. Wap legde na anderhalf jaar een candidaats cum laude af en had zich desondanks in die tijd druk beijverd om in Gent een Nederlands cultuurleven te doen ontstaan. Voorgedragen door Schrant en Kesteloot, was hij, nog geen negentien jaar oud, reeds tot lid benoemd van de plechtige, door Schrant gestichte en geleide *Maatschappij voor Nederlandsche taal*